

ע"פ 25960/07 - חازם גראם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים
עפ"ג 17-07-25960 גראם(אסיר) נ' מדינת ישראל 28 ספטמבר 2017

בפני הרכב כב' השופטים:

א. גריל, שופט בכיר [אב"ד]

ב. בר-זיו, שופטת

א. לוי, שופט

המערער:

חازם גראם (אסיר) ע"י ב"כ עוה"ד חאתם סעב

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

ע"י ב"כ עוה"ד ענת שטיינשטיין

פסק דין

א. העורו שבפנינו, הוא על גזר דין של בית משפט השלום בקריות (כב' השופט דוד מאזור) מיום 29/05/17 בת"פ 47032-11-16, לפיו נדון המערער למאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים, וכן הופעל במצטבר מאסר מוותנה בן 6 חודשים מת"פ 52269-05-14, כך שבסך הכל על המערער לרצות 11 חודשים מאסר בפועל. בנוסף, נדון המערער ל-6 חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים, ולתשלום קנס בסכום של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה.

עוד צוין בגזר הדין, כי תקופת המאסר בפועל תבוא במצטבר לעונש המאסר בפועל אותו מרצה המערער בגין ת"פ 52269-05-14.

ב. הנسبות הצדיקות לעניין הין בתמצית אלה:

בנוגד המערער, יליד 1976, שהוא תושב עזה, הוגש כתוב אישום שבנוסחו המתוקן "יחס למערער את העבירות הבאות: כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); התחזות לאדם אחר במטרה להונאות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין; זיווף, לפי סעיף 418 רישא לחוק העונשין; שימוש במסמר מזויף בכונה לקבל דבר, לפי סעיף 420 לחוק העונשין; נהייה ברכב מנועי ללא רישיון (שמועלם לא הוצאה), לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), רישיון רכב שפקע לפני יותר מ-6 חודשים, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה; נהייה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; וכן הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

ג.

כעולה מכתב האישום, הנسبות הדריכות לעניין הין בתמצית אלה:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא החזיק המערער (תושב עזה) באישור כניסה או שהיה כדין במדינת ישראל. بتاريخ 28/06/15, נדון המערער למאסר בפועל בגין 8 חודשים במסגרת ת"פ 14-05-52269, של בית משפט השלום בנצרת, ובאזור הדין נקבע שעליו להתייצב לריצוי עונשו בתאריך 15/07/15 (להלן: "ההוראה החוקית").

בתאריך 15/07/15 עתר בא כוחו דazo של המערער לבית המשפט המחוזי בנצרת, במטרה להורות על עיקוב ביצוע עונש המאסר עד לקבלת תגובה המשיבה, ובתאריך 15/07/15 הורה בית המשפט המחוזי בנצרת על עיקוב ביצוע עונש המאסר.

ד. ערעורו של המערער על גזר דין של בית משפט השלום בנצרת, הוגש בע"פ 25294-07-15, ונדחה על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת בתאריך 15/09/08, לאחר שהמערער לא התיעצב לדין בעניינו, ומכאן שהוא על המערער להתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל מיד לאחר דחיתת הערעור. ואולם, עד לתאריך 12/11/16, שהוא יום מעצרו של המערער על ידי כוחות המשטרה, לא התיעצב המערער לריצוי עונש המאסר בפועל, ובכך הפר הוראה חוקית שניתנה על ידי בית משפט מוסמך.

.

ה. עתה נעבור לנסיבות שבן נעצר המערער ביום 16/11/12:

עובר לתאריך הנ"ל זיף המערער תעודה זהות ישראלית, השיכת לגיסו (מר מוחמד חסן), בכך שהסיר את תМОנתו של הגיס מתעדות הזהות והדיבק במקומה את תМОנתו, מתוך כוונה לرمות, ובאופן הנחזה כאילו נעשה השינוי בסמכות ובדין.

במעשיהם אלה, כך נטען בכתב האישום, זיף המערער מסמן בכוונה לקבל באמצעותו דבר, דהיינו, שהוא במדינת ישראל והתchmodקות מן המאסר בפועל שהוטל עליו, כמוון כבר לעיל.

בתאריך 12/11/16 בשעה 01:07 התקבל במויקד המשטרה אירוע על רכב חשוד. השוטרים זיהו בכניסה לכפר זבידאת רכב שעונה על התיאור שנitin אשר אירוע אשר התקבל במויקד, ואיזי סימנו השוטרים לרכב לעצור בצד הדרך. אחד השוטרים הגיע למערער שנאג ברכב (השעה הייתה 01:31), ודרש ממנו להזדהות. המערער הציג בפניו תעודה זהות ישראלית, הנושאת את הפרטים של גיסו (מוחמד) והנושאת את תМОנתו של המערער.

مكان טענת המשיבה, שהמערער הגיע לשוטר מסמן מזויף בידיעו שהמסמן אכן מזויף, וזאת מתוך כוונה להפריע לשוטר למלא את תפקידו כחוק או להכשלו בכך. בנוסף נטען, כי במעשה זה התבהזה המערער לאחר מכן מתוך כוונה להונאות.

. לאחר שהשוטר ביקש משותפו לנידית לבדוק במסוף המשפטתי את פרטיו האדם הרשומים בתעודה הזהות שנמסרה על ידי המערער, החליט השוטר לשחרר את המערער לדרךו. ואולם, מיד לאחר מכן, ולאחר שהשוטר הבхиון במסוף המשפטתי בתמונהו של האדם הנבדק, התברר לשוטר שהתעודה אינה שיכת לumarur.

(עירכאן, שבסעיף 13 של כתוב האישום נכתב "והתברר שהתמונה לא שיכת לנאים". נראה לכואלה, שזו פליטת קולמוס, וכי הנקון הוא שהתברר כי התעודה אינה שיכת לumarur שכן הלה הציג בפני השוטרים תעודה זהות השיכת לגיסו, ממנה הסיר את תמונה גיסו והדיבק במקומה את תמונהו. מכאן שהדעתו נtotnt, כי לאחר הבדיקה במסוף, התהוו לשוטרים שהתעודה אינה שיכת לumarur, שהרי במסוף עלתה תמונהו של הגיס).

משהתרבר לשוטרים, כאמור לעיל, שהתעודה אינה שיכת לumarur, הם החלו בניסעה אחריו, ואז, נעצר המערער שנייה. נטען בכתב האישום, שהumarur, שהוא תושב עזה, שהה בתחום המדינה מבלי שהיא בידי אישור כניסה או שהיא כדין בישראל, ובנוסף, נהג המערער ברכבת, כשאין ברשותו רישיון נהיגה תקף, ללא פוליסת ביטוח בתוקף וכרישון הרכב פקע תקופה העולה על 6 חודשים.

. ז. במהלך החיפוש שבוצע ברכבת, נמצא, כי המערער מחזיק ברכב ברישון נהיגה קבוע ישראלי הנושא את הפרטים של גיסו (מוחמד), ואת תמונהו של המערער. לפיכך, ייחס כתוב האישום המתוקן למumarur את העבירות שפירטנו בפתח דברינו.

. ח. בישיבת בית משפט קמא, שהתקיימה ביום 29/03/17 ולאחר שתוקן כתוב האישום, הודה המערער בעובדות כתוב האישום המתוקן, והורשע בהתאם.

. ט. בטיעונו לעונש בפני בית משפט קמא, עמד ב"כ המשיבה על חומרת העבירות שבוצע המumarur, וטען, כי מתחם הענישה הרואי ציריך לנوع בין 6 חודשים מאסר בפועל ל-24 חודשים מאסר בפועל, וביקש שעונשו של המערער יהיה ברף העליון של המתחם, זאת לאחר שבית המשפט השלים בניצת בא בזמןן לקראת המערער. עוד הוסיף ב"כ המשיבה, כי העולם העברי אינו זור לumarur, אשר התחזה לאדם אחר, כל זאת כשהוא נהוג ללא רישיון נהיגה.

הumarur, כך נטען, ניצל ברגל גסה את עיכוב הביצוע שניתן לו בהרשעתו הקודמת, ולא ניתן להשלים עם העובדה שהumarur מתנהל ללא מORA מפני החוק, ומפגין זלזול בוטה, והיה בבריחה מריצוי עונש המאסר בפועל, וזאת על פני תקופה ארוכה.

עוד ביקש ב"כ המשיבה מבית משפט קמא, שעונש המאסר שיוטל על המumarur יהיה במצטבר לעונש המאסר בפועל שנושא המumarur על פי פסק דיןו של בית משפט השלום בניצת, שהטייל על המumarur שמונה חודשי מאסר בפועל.

. לעומת זאת, טען הסגנור בפני בית משפט קמא, שבכל הנוגע לערעור שהתנהל בבית המשפט המחויז בנצרת, הולך המערער שולל על ידי האנשים שדרכם הגיע לערעור.

מצין הסגנור, שמאسوו של המערער אכן עוכב על ידי בית המשפט המחויז בנצרת, הוא הבין זאת, והגיע לדין בhaiel המשפט בנצרת, הוא לא הבין מה קורה, ונאמר לו "שהכל נסגר" ושיחזר, ולמעשה הטעו אותו.

ו".א. הסגנור הוסיף וטען בפני בית משפט קמא שהמערער הוא אדם תמים, אשר הגיע לישראל בכוננה טובה, על מנת להתרנס, שכן יש לו משפחה ושלושה ילדים. לא הייתה לו כל כוונה עברינית. זו הפעם הראשונה, כך טוען, שהמערער נתפס בגין שהיה בלתי חוקית בארץ, והוא "לא הבין מה קורה אותו".

וואיל וכניסתו של המערער לישראל, לטענת הסגנור, הייתה למען ילדיו ומשפחותו, יש להתייחס לכניסתו לישראל בהתאם לפסיקה, על בסיס מניעים הומניטריים. הסגנור הפנה את בית משפט קמא לשורה של גזר דין בהם הוטלו בנסיבות כאלה עונשים מתונים.

ו".ב. עוד טען הסגנור בפני בית משפט קמא, שרعيיתו של המערער חולה, וכי אחת הסיבות לכך שהמערער נמצא בתחום המדינה היא שהוא מבקש על ידי ה"חמאס" בעזה. לעניין זה הגיע הסגנור לבית משפט קמא הזמנה המיעודת למערער ממשטרת עזה, פסק דין של בית משפט בעזה נגד אחיו של המערער, וכן ביקש לאיחוד משפחות שהוגשה על ידי רעייתו של המערער.

הסגנור גם ביקש מבית משפט קמא לנכונות את ימי מעצרו של המערער, ולהאריך את המאסר המותנה בן 6 חודשים התלו ועומד כרגע.

ו".ג. בגזר דיןנו מיום 29/05/17, מצין בית משפט קמא, כי מעון בගליון הרשותות הקודמות של המערער ניתן ללמידה על עברו, הכלול עבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל, תקיפה שוטר, תקיפה בת זוג, איוםים כלפי בת זוג, זיווף, שימוש במסמך מזויף, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ו".ד. לעיצומו של עניין,קבע בית משפט קמא, שהוא אינו רואה עין בעין עם הסגנור את מתחם הענישה, שהוצע ע"י הסגנור, דהיינו, עונש מתון בגין כניסה כדין בנסיבות הומניטריות, שכן אין מדובר בשווה שלא כדין בתחום המדינה המבצע אף ורק עבירה שהיא שלא כדין, אלא מדובר במאי שחזר מבצע עבירות נוספת, שונות ומגוונות, חלקן מטרתן לסייע לשתיו שלו שלא כדין, כגון זיווף ושימוש במסמכים מזויפים, וחילקו מקורן באופןו של הנאשם ומבחרתו, כגון נήגה ללא רישון נהיגה ולא ביטוח.

הعبירות בתחום התעבורה, כך ציין בית משפט קמא, אין קשרות בשתיו של המערער שלא כדין, ואין קשרות בהיותו מאויים אלא, כאמור כבר לעיל, נובעות מבחירהו לנוהג ללא רישיון פעם אחר פעם, וambilט את הزلזול של המערער כלפי החוק ואופיו.

ט"ז. בית משפט קמא ציון, כי מרכז הכבוד בתיק זה אינה עבירות השהייה שלא כדין אלא התנהגותו העברינית של המערער, ולכן אין תחולת להלכה הפטוקה המתיחסת לכינויו לישראל מטע רמות הומניות.

בית משפט קמא הפנה לשורה ארוכה של גזר דין שונים במקרים דומים.

כן הביא בית משפט קמא בחשבון, שהמערער דרש לחקירה בשטחי הרשות הפלסטינית, למרות שלא הציג מסמך מועudit המואימים.

מאייד גיסא, הביא בית משפט קמא בחשבון, גם את הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות, בשים לב לכך שהמערער נהג כשיין לו רישיון נהיגה ואין לו ביטוח, וניגתו בנסיבות אלה עלולה הייתה להביא לפגיעה ברכוש ובנפש.

ט"ז. את מתחם הענישה ההולם, בהתייחס לעבירות שבוצעו, העמיד בית משפט קמא על תקופה שבין 4 ל-10 חודשים מאסר בפועל, והחליט שאין מקום לחזור ממתחם הענישה ההולם, לא לקולא ולא לחומרא.

עוד הביא בית משפט קמא בחשבון, שהטלת עונש מאסר אחורי סורג ובריח תפגע ללא ספק במערער ובמשפחהו שכן המערער נשוי לישראלית אב לילדים, כך שמאסר ממושך יפגע במשפחתו בארץ, ובמצבה הכלכלית.

בית משפט קמא יצא מנקודת הנחה, שאין המערער מהו סוג ביטחוני, בהתחשב בהיותו אב למשפחה ומפרנס את משפחתו, וכן יצא מנקודת הנחה כי מדובר במאיים ומצבו הכלכלי קשה.

יחד עם זאת, הביא בית משפט קמא בחשבון, כי לחובת המערער הרשות בעבירות זהות, דבר המלמד שהמערער לא הפיק לך מהרשעותיו הקודמות.

ኖכח כל האמור לעיל, הטיל בית משפט קמא על המערער את עונש המאסר בפועל והעונשים הנלוים כפי שכבר פירטנו בפתח דברינו.

י"ז. המערער ממן להשלים עם גזר דיןו של בית משפט קמא, וערעורו מונח בפניינו.

לטענת המערער, העונש שהוטל עליו חמור, והוא מבקש להקל בעונשו בצורה משמעותית וכן טוען, שלא נוכיימי המעצר בגין התקופה בה היה עצור בתיק נשוא הערוור. לטענת המערער, שהוא בית משפט קמא ככלא הורה על הארכת עונש המאסר המותנה, בשים לב לכך שהמערער נשוי לישראלית, אב לילדים, ולחוובתו הרשעה קודמת אחת בעבירות שהיא שלא כדין.

ו"ח. נטען בערעור, שהיא על בית משפט קמא לשקל ענישה הדרגתית, דהיינו, הארכת המאסר המותנה תוך אזהרת המערער שלא ניתן להאריך את המאסר המותנה בעתיד, וכן היה עליו לנכונות את ימי המעצר, ولو את חלקם.

בנוסף, טען הסניגור שהיא על בית משפט קמא להביא בחשבון את הענישה הנוגעת לגבי שווים בלתי חוקיים הנכנים כדי להתפרנס /או מבצעים עבירות שב"ח בנסיבות הומאניטריות (ע"נו: רע"פ 3242/3 ג'ראדאט נגד מדינת ישראל (9.12.14), וכן רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14) וכן עפ"ג (מחוזי חיפה) 15-02-29474 מדינת ישראל נ' אבראהים (12.2.15), שםណון המשיב ל-7 ימי מאסר בפועל בלבד, ורעועה של המדינה נדחה).

ו"ט. נטען בערעור, כי נוכחות העובדה שלחוות המערער הרשעה קודמת אחת בלבד בעבירה זהה, וכן נוכחות הנסיבות האישיות של המערער, היותו נשוי לישראל, הגשת בקשותו לאיחוד משפחות, והעובדת שכיניסתו לארץ הייתה למטרת צרפת ואחד משפחתו, לא והוא זה צודק להפעיל את המאסר המותנה אלא יש להורות על הארכתו של המאסר המותנה, ולהזהיר את המערער שאם יכשל פעם נוספת בעבירה של כניסה לישראל ללא היתר, לא יהיה מנוס מהפעיל את המאסר המותנה.

לטעמו של הסניגור ובשים לב להלכת אלהרוש הנ"ל (רע"פ 3677/13), ולהלכת ג'ראדאט (רע"פ 3242/13) החמיר בית משפט קמא במידה ניכרת עם המערער, ולמעשה, כשהЛОוקים בחשבון גם את התנאי שהופעל, הרי הטיל בית משפט קמא על המערער בסך הכל 11 חודשי מאסר בפועל.

כ. עוד הוסיף הסניגור, שמתחם הענישה נופל משמעותית מחמשת חודשי המאסר בפועל שהטיל בית משפט קמא, וכי עבורי הפלילי של המערער אינו רלוונטי לקביעת המתחם.

הסניגור הפנה לרע"פ 1441/14 חמים נ' מדינת ישראל (9.12.14), שם הורה בית המשפט העליון במקורה של שהייה בלתי חוקית בנסיבות הומאניטריות על הארכת מאסר מותנה בן 10 חודשים במקום הפעלה. בית המשפט העליון התייחס שם לחוסר הלהימה שעלול להיות כהוצאה מהפעלת המאסר המותנה, וכן מפנה אותה החלטה של בית המשפט העליון למספר מקרים בהם הורו בתיהם המשפט על הארכת המאסר המותנה בעבירה של כניסה לישראל ללא היתר.

כ"א. בדין שהתקיים בפנינו ביום 09/07, חזר ב"כ המערער על כל הטענות שבערעור, וכן חזר על כך, שגור הדין מחמיר מאד עם המערער וכי לא הופחתו הימים בהם שהוא המערער במעצר.

עוד טען הסניגור, כי הפעלת שת וחמשי המאסר על תנאי במצטבר מחמירה עם המאסר יתר על המידה, וצריך היה להורות שלפחות חלק מן התקופה היא חופף. כן חזר והצביע הסניגור על פסק הדין בעפ"ג (מחוזי חיפה) 15-02-29474 (ענין איבראהים), שם אושרה ענישה של 7 ימי מאסר בפועל

בלבד.

כ"ב. המערער עצמו טען בפנינו, שהוא חי בארץ מזה כעשרים וחמש שנה, ומגיש עתה בקשה לאיחוד משפחות. לדבריו, הוא היה מספר פעמים במשטרת, ולא אמרו לו שעליו להתציב למאסר (הכוונה: לגבי שמנת חדש המאסר שהוטלו עליו בבית משפט השלום בנצרת), וכן טען, כי יש לו כתובות בנצרת ומקום העבודה, ולא הגיע אליו שום מסמך שעליו להתציב למאסר.

כ"ג. ב"כ המשיבה בקשה לעומת זאת לדוחות את הערעור. לטענתה, גזר הדין אינו חריג לחומרה, ולמעשה מדובר במערער שם את שלטון החוק במדינה לעג ולקלס. לחובתו שבע הרשעות קודמות, וב做过 כבר נכנס ושהה בישראל שלא חוק. בנוסף, הורשע המערער בעבירות זיופ, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, התחזות לאחר בכוונה להונאות, וכן לא התיציב לריצוי שמנת חדש המאסר בפועל.

את העבירה נשוא הדיון ביצע המערער כאשר שישה חדש מאמס על תנאי תלויים ועומדים כנגדו.

כ"ד. ב"כ המשיבה הדגישה, שהמקרה של המערער אינו כולל באולם מקרים שבהם הייתה נכונות להתחשב בשווים בלתי חוקים שהגיעו לצורכי פרנסה בלבד, ובנסיבות הומניטריות, שהרי עובדה היא שהמערער מבצע לצד השהייה הבלתי חוקית עבירות נוספת, כפי שפורט בכתב האישום, ולמעשה בשלב שבו נעצר בנובמבר 2016, היה עליו להיות אחורי סורג ובריח בגין שמנת חדש המאסר בפועל שנגזרו כנגדו בבית משפט השלום בנצרת.

עוד הוסיפה ב"כ המשיבה, כי ההחלטה אליה הפנה הסוגור בהודעת הערעור אינה רלוונטית, שכן המערער חוזר ומבצע עבירות כמתואר בכתב האישום, שאין קשרות לשהיתו שלא חוק, ולכן אין להתייחס לעניינו כ"מקרה הומניטרי".

כ"ה. לטענת ב"כ המשיבה, גזר הדין שהטיל בית משפט קמא עליה בקנה אחד עם מתחם הענישה ההולם. גם אין מקום לניכוי ימי המעצר, שהרי על המערער לרצות את שמנת חדש המאסר בפועל שהוטלו עליו בזמןו בבית משפט השלום בנצרת.

באשר לעונש המאסר המותנה שהופעל, צינה ב"כ המשיבה, כי נקודת המוצא היא שעונש מאסר על תנאי שהופעל יש לרצות במצטבר (ע"פ 10173/16 מדינת ישראל נ' תמייר טאהא (14.2.17)).

כמו כן, נקודת המוצא היא שאת עונש המאסר שהוטל על המערער בתיק נשוא הדיון עליו לרצות במצטבר לשמנת חדש המאסר בפועל שהוטלו עליו בזמןו בבית משפט השלום בנצרת, ולענין זה הפניה הפרקליטה לע"פ 7907/14 עומרי ואזנה נ' מדינת ישראל (22.2.15).

כ"ג. לאחר שנתנו דעתנו לכתב האישום המתוון, לטיעוניהם של ב"כ הצדדים בפני בית משפט קמא, גזר דין של בית משפט קמא, להודעת העורע, לפסיקה הרלוונטיות אליה הפנו באי כי שני הצדדים, ולאחר שגם עיננו בפסק הדין אליהם הפנה הסגנור, וכן טיעוניהם של ב"כ שני הצדדים, בדיון שהתקיים בפנינו 17/09/07, לרבות דבריו של המערע, ולאחר שגם עיננו בכתב האישום שהוגש נגד המערע לבית משפט השלום בנצרת בת"פ 14-05-52269, גזר דין של בית משפט השלום שם, ופסק דין עיננו בבית המשפט המחוזי בנצרת, הדוחה את העורע שם מחמת אי-התיצבות המערע, ולאחר שגם עיננו בגילוין הרשות הקודמת של המערע, מסקנתנו היא שדין העורע להידחות.

כ"ז. גם לאחר שהבנו בחשבון את כל הנסיבות המקילות עליו הצעיר הסגנור המלומד, שעשה ככל יכולתו על מנת לסייע בידי המערע, לא שוכנענו שנפל פגם בגין דין של בית משפט קמא שהיה בו כדי להצדיק את התערבותה של ערצת העורע.

נקודות המוצא היא, שהמערע אכן שוהה בישראל (שלא חוק), מזה שנים ארוכות, נשוי לאישה ישראלית, ולהם שלושה ילדים, וכי המערע אמון על פרנסת משפחתו.

מקובלת علينا ג דעתו של בית משפט קמא לפיה בהחלט יתכן שהמערע דרש לחקירה בשטחי הרשות הפלסטינית הגם שלא הוגש מסמך של ועדת המאויים, ואולם כל השיקולים האלה, שמננו לעיל, עמדו לנו עיניו של בית משפט קמא והוא הביא בחשבון בגזירת דין של המערע.

מקובלת علينا טענת ב"כ המשיבה, לפיה **לא** ניתן להחיל על המערע את הפסיקה המקלה עם שוהה בלתי חוקי שנכנס שלא כדין לצורכי פרנסה בלבד, שהוא העבירה הראשונה או השנייה שלו, ללא עבירות משמעותית נוספת (שהיה בלתי חוקית בנסיבות הומיניטריות).

כ"ח. בעוד הסגנור טען, כי בעברו של המערע הייתה כניסה אחת בלבד שלא חוק, הרי עיון בגילוין הרשות הקודמת של המערע מצבע על כך שלחוותו 7 הרשותות קודמות בעבירות שונות וזאת על פני התקופה שמאז 1995. באותה שנה הורשע המערע בבית המשפט הצבאי בעזה בגין שהות בלילה בישראל ללא היתר;

בשנת 1998 נדון המערע בבית משפט השלום בטבריה בגין כניסה לישראל שלא חוק, אך גם בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו;

בשנת 2006 נדון המערע בבית משפט השלום בנצרת בגין תקיפה סתם - בגין זוג, איומים והטרדה באמצעות מתוקן בזק;

בשנת 2006 נדון המערע בבית משפט השלום בתל אביב בגין שימוש במסמך מזויף, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וזיוף;

בשנת 2007 נדון המערער בבית המשפט הצבאי שומרון בגין התהזהות כבעל תעודה, זיווג מסמך ושימוש בו;

בשנת 2007 גם נדון המערער בבית משפט השלום בקריית גת בגין הסעת תושב זר, השווה שלא כדין;

בשנת 2015 נדון בת"פ 52269-05-14 של בית משפט השלום בנצרת, בגין **שני תיקים** שכורפו יחד, בעבירות של כניסה לישראל ללא חוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התהזהותcadם אחר במטרה להונאות, זיווג בכוכנה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף, נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח.

מכאן גם מובן מדוע לא ניתן ללמידה גזירה שווה מפסק הדין שנitin בעניין **אברהם** (עפ"ג(מחוזי חיפה) 29474-02-15, שהרי בעניין **אברהם** צוין, שלמעט הרשעה אחת היה עברו הפלילי של הנאשם נקי).

כ"ט. ערים אמו לכך שההתוצאה כוيم היא, שבסרך הכל על המערער לרשות 19 חודשים מאסר בפועל, דהיינו, אחד עשר חודשים מאסר בפועל שקבע בית משפט קמא בגזר דין, וכן שמנת וחודשי המאסר בפועל שנגזרו בבית משפט השלום בנצרת, בת"פ 52269-05-14 שהערעור עליו נדחה ביום 15/09/08 נכון-התיצבותו של המערער, ובמקום להתייצב לריצוי שמנת וחודשי המאסר בפועל, התחמק המערער עד אשר נעצר בגין העבירה נשוא הדיון כאן, ביום 16/11/12, ומazel הוא אסיר ומרצה את עונשו.

ל. על כך יש להוסיף, שאת העבירה נשוא הדיון כאן, ביצע המערער פחות משנה וחצי לאחר שנגזרו עליו במסגרת ת"פ 52269-05-14 של בית משפט השלום בנצרת שישה חודשים על תנאי, ובריו שהמערער לא הפיק כל לך והוא מתנהל כמו שאין מORA החוק עליו, וששת חודשים המאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים כנגדו לא הרתיעו.

ל"א. בעוד שהנסג�� ניסה להציג בטיעונו את קשייו הכלכליים של המערער, את דאגתו של המערער לפרנסת משפחתו ואת הסכנה הצפואה לו, לטענותו, אם ישוב לעזה, הרי לא ניתן להתעלם מכך שמדובר במערער שביצע עבירות שאין בין בין שהוא כחוק למטרות פרנסת בלבד, ולא כללום. שהרי המערער ביצע, בהתאם לכתב האישום בו הורשע, גם עבירה של נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה (שמעולם לא הונפק), וגם נהיגה ברכב שרישינו פקע ולא ביטוח, ובצדך ציין בית משפט קמא בגזר דין, שעבירות אלה עלולות אף לגרום לפגיעה ברכוש ובנפש.

ל"ב. יתר על כן, מעיון בכתב האישום שהוגש כנגד המערער בבית משפט השלום בנצרת בת"פ 52269-05-14 (שם הוטלו על המערער 8 חודשים מאסר בפועל), מסתבר שגם שם הורשע המערער בגין היתר, בעבירות של נהיגה ללא רישיון, נהיגה בררכב ללא ביטוח.

מעברו הפלילי של המערער עולה, שלחויבו, כפי שכבר ציינו, עבירות שיש בהן כדי להצביע על אלימות כגון הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת בן זוג, איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. עוד עולה כי המערער מתמיד בזיווג מסמכים ומתחזה לאחר.

על כל אלה יש להוסיף את העבירה של הפרת הוראה חוקית, דהיינו, העובדה שהמערער התהמק במשך 14 חודשים מלאהטייצב לריצויו 8 חודשים המאסר בפועל, וזאת מאז שנדחה ערעורו בבית המשפט המחויז בנצרת (08/09/2016) ועד שנעצר בגין העבירה נשוא הדיון בנובמבר 2016.

ל"ג. הסגנור טען, כי יש להפחית את ימי מעצרו של המערער, טענה שאינה מובנת. למעשה, עם מעצרו של המערער בנובמבר 2016, בגין העבירות נשוא הדיון כאן, החל הוא לרצות את שМОנת חודשי המאסר בפועל שהם ניסה להתחמק.

אם טוען הסגנור שצריך היה לנכות ימי מעצר כאשר הוטלו על המערער 8 חודשים המאסר בפועל, בת"פ 52269-05-14 של בית משפט השלום בנצרת, הרי היה על המערער להגיש בקשה בעניין זה לבית משפט השלום בנצרת, או שהיא צריכה לדון בכך במסגרת הערעור שהגיש המערער בבית המשפט המחויז בנצרת, דיון שלאלו, כזכור, המערער לא הופיע.

ל"ד. הסגנור אף ניסה לטעון בפנינו שהמערער הוטעה בכל הנוגע לדיוון בערעור בבית המשפט המחויז בנצרת, וכי נאמר לערער "שהכל נסגר", ומחמת אותה הטעיה המערער לא הופיע לדיוון. המערער מצדיו טען, כי היה מספר פעמים במשטרתו, ומדובר לא אמרו לו שעליו להתייצב למאסר.

טענות אלה יש לדחות מכל וכל. המערער הורשע לפני הודהתו, בין היתר, גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית, כשהעובדות הרלוונטיות נתענו בצורה ברורה ומפורשת בכתב האישום שהוגש נגדו בתיק נשוא הדיון כאן. המערער הודה בעבודות כתב האישום מבלי שהעליה בפני בית משפט קמא כל טענה נגד הרשותו בעבירה של הפרת הוראה חוקית, ולכן אין מקום להעלות טענות אלה בפנינו בערעור.

ל"ה. המערער טען, שבית משפט קמא החמיר עמו הן בכך שששת חודשים המאסר על תנאי הופעלו במצטבר לחמשת חודשים המאסר בפועל, בעודו שلطעמו של המערער היה מקום להאריך את המאסר המותנה (ולא להפסיק) ולהפסיק, היה מקום להורות על חיפוי מלאה או חלקית בין המאסר המותנה שהופעל לבין חמישת חודשים המאסר בפועל.

טענה נוספת של המערער הייתה כנגד הצברות 11 חודשים המאסר בפועל נשוא תיק זה ל-8 חודשים המאסר בפועל, אותן מרצה המערער.

ל"ג. אין בידינו לקבל את השגותיו אלה של המערער.

סעיף 56(א) של חוק העונשין קובע, כי בית משפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת, מבלי שהטיל עליו בגין אותה עבירה עונש מאסר, רשאי למצוות, מטעמים שיירשו, על הארכת תקופת התנאי.

במקרה נשוא הדיון שבפנינו, לא היה מקום כלל לעשות שימוש בסעיף 56(א) של חוק העונשין. תנאי מוקדם לאפשרות הארכת מאסר מוותנה (ואף זאת מטעמים שיירשמו), הינו שבית המשפט לא יטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

במקרה שבפנינו, האפשרות שלא להטיל מאסר בפועל, אינה מתאפשרת על הדעת. מדובר בנאים שחוזר ומבצע עבירות מסווג זה, כאשר הוא מוכיח בעליל, בהתנגדותו, שאין מORAה החוק עליו.

מדובר למי שראה לנכון לכבד את פסק הדין שעלה פio אמרו היה להתייצב לריצוי עונש המאסר, לאחר שנדחה ערעורו בבית המשפט המחויז בנצרת.

משמעות האפשרות שלא להטיל עונש מאסר בפועל אינה מתאפשרת על הדעת במקרה שבפנינו, וממילא לא מתאפשר התנאי המוקדם הנדרש על מנת להאריך את המאסר מוותנה.

לגוףו של עניין, אף אין הצדקה עניינית כלשהי בנסיבות העובדות, כפי שתוארו לעיל, להורות על הארכת המאסר מוותנה.

ל"ג. באשר להפעלת ששת חודשי המאסר על תנאי במצטבר לחמשת חודשי המאסר בפועל, שהוטלו על המערער בתיק נשוא הדיון, קובע סעיף 58 של חוק העונשין:

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה נוספת, מטעמים שיירשמו, שתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות".

אין כל הצדקה להורות שתי התקופות תהינה חופפות, לא כולם ולא מקצתן, וזאת כאמור, נוכח התנהלותו של המערער ונוכח עבורה, כפי שעולה בבירור מתר גילוון הרשעות הקודמות.

ל"ח. גם את הטענה לפיה היה מקום להורות שמנהנת חודשי המאסר בפועל שנגזרו על המערער בבית משפט השלום בנצרת, ירצו בחופף לעונש המאסר בפועל שהוטל על המערער בתיק נשוא הדיון כאן - אין לקבל.

סעיף 5(ב) של חוק העונשין קובע, שני שנדון למאסר, ולפני שנשא כל עונשוណון שוב למאסר, ובית המשפט

שדן אותו באחרונה לא הורה שיא את עונשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא את עונש המאסר של התקופה הארוכה יותר.

דע עקא, שבית משפט קמא הורה בגין דינו במפורש בפסקה 31, כי עונש המאסר שהוטל על המערער בתיק נשוא הדיון, יהא במצבו לעונש אותו מרצה המערער בת"פ 52269-05-14.

אף כאן איננו מוצאים כל עילה להתערב בגין דינו של בית משפט קמא, וזאת מן הנימוקים עליהם כבר הצבענו, דהיינו הרשותי הקודמות של המערער, שהinin לא רק בגין עבירות של שהיה שלא כדין בישראל אלא גם בעבירות נוספת בין בין "נסיבות הומניטריות" ולא כלום, ובهاן, בין היתר, גם עבירות של אלימות, הכל כפי שכבר פירטנו לעיל, וכן נוכח העובדה שהמערער הוכיח בהתנהלותו שאין מORA החוק עליו.

ל"ט. בסיכום הדברים, לא שוכנענו שנפל בגין דינו של בית משפט קמא גם שהוא בו כדי להצדיק את התערבותה של ערכת העreau. סבירים אנו, שה בגין דין מקיים את עיקנון ההלימה, שנקבע בעיקרו המנחה במסגרת תיקון 113 של חוק העונשין (עדין סעיף 40ב של חוק העונשין), ונימוקיו של בית משפט קמא בגין דין מצביים על כך שהובאו בחשבון כל הנסיבות הרלוונטיות לעניינו של המערער, הן לחומרה והן לקולא, והتوزאה היא ש בגין דין מאוזן ומידתי, וכן כל האמור לעיל אנו מורים על דחיתתו של העreau.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ח, 28 ספטמבר 2017, במעמד הסגנון וב"כ המשיבה.

לביקשת המערער ובא כוחו, נעדר המערער ממועד שימוש פסק הדין, ולפיכך **אנו מורים למצוירות בית המשפט** להמציא את העתק פסק דיןנו למערער, באמצעות שב"ס (מחלקת האסיר).

א' לוי, שופט

ב' בר-זיו, שופט

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]